

Sons and Daughters of God

By Elder Rubén V. Alliaud
Of the Seventy

Fii și fiice ai lui Dumnezeu

Vârstnicul Rubén V. Alliaud
din Cei Șaptezeci

October 2024 general conference

We truly believe that we are all literally the children of God, and because of that, we have the potential to become like Him.

Today I would like to address one of the most joyful, glorious, and powerful gospel truths that God has revealed. At the same time, it is ironically one for which we have been criticized. An experience I had some years ago profoundly deepened my appreciation for this gospel truth.

As a representative of the Church, I was once invited to a religious conference where it was announced that from that moment on they would recognize as valid all baptisms performed by almost all other Christian churches, as long as the ordinance was done with water and in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost. Then it was explained that this policy did not apply to baptisms performed by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

After the conference I was able to delve deeper into the reasons for that exception with the leader in charge of the announcement. We had a wonderful and insightful conversation.

In short, he explained to me that that exception had primarily to do with our particular beliefs about the Godhead, which other Christian denominations often refer to as the Trinity. I expressed my appreciation for him taking the time to explain to me his beliefs and the policy of his church. At the end of our conversation, we hugged and then said goodbye.

As I later contemplated our discussion, what this leader said about Latter-day Saints not understanding what he called the “mystery of the

Noi credem cu adevărat că suntem cu toții copiii lui Dumnezeu și, din acest motiv, avem potențialul de a deveni ca El.

Astăzi, aș dori să vorbesc despre unul dintre cele mai glorioase, pline de bucurie și puternice adevăruri ale Evangheliei pe care le-a revelat Dumnezeu. În același timp, în mod ironic, este unul pentru care am fost criticați. O experiență pe care am avut-o în urmă cu câțiva ani mi-a mărit mult aprecierea pentru acest adevăr al Evangheliei.

Odată, în calitate de reprezentant al Bisericii, am fost invitat la o conferință religioasă unde s-a anunțat că, din acel moment, biserica respectivă va recunoaște ca fiind valabile toate botezurile înfăptuite de aproape toate celelalte biserici creștine, cât timp rânduiala era înfăptuită cu apă și în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Apoi, s-a explicat că această regulă nu se aplica botezurilor înfăptuite de Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

După conferință, am putut să încerc să înțeleg motivele acestei obiecții vorbind cu acel conducător care făcuse anunțul. Am avut o conversație minunată și profundă.

Pe scurt, el mi-a explicat că acea excepție avea de-a face, în primul rând, cu crezurile noastre despre Dumnezeu, pe care celelalte religii creștine o numesc deseori Sfânta Treime. Mi-am exprimat aprecierea pentru faptul că și-a făcut timp să-mi explice crezurile sale și regulile bisericii sale. La sfârșitul conversației noastre, ne-am îmbrățișat și ne-am luat rămas-bun.

Ulterior, în timp ce mă gândeam la discuția noastră, mi-a rămas în minte ceea ce a spus acest conducător despre faptul că sfinții din zilele din

Trinity” stayed in my mind. What was he referring to? Well, it had to do with our understanding of the nature of God. We believe that God the Father “is an exalted man” with a glorified “body of flesh and bones as tangible as man’s; [and] the Son also.” Thus, every time we talk about the nature of God, in some way, somehow, we are also talking about our own nature.

And this is true not only because we all were made “in [His] image, after [His] likeness,” but also because, as the Psalmist recorded, God said, “Ye are gods; and all of you are children of the most High.” This is for us a precious doctrine now recovered with the advent of the Restoration. In summary, it is nothing more or less than what our missionaries teach as the first lesson, first paragraph, first line: “God is our Heavenly Father, and we are His children.”

Now, you might say, “But many people believe we are children of God.” Yes, that is true, but their understanding may be a little different from the implication of its deeper meaning that we affirm. For Latter-day Saints, this teaching is not metaphorical. Rather, we truly believe that we are all literally the children of God. He is “the Father of [our] spirits,” and because of that, we have the potential to become like Him, which seems to be inconceivable to some.

It has now been over 200 years since the First Vision opened the doors to the Restoration. At the time, young Joseph Smith sought guidance from heaven to know what church to join. Through the revelation he received that day, and in later revelations given to him, the Prophet Joseph obtained knowledge about the nature of God and our relationship to Him as His children.

Because of that, we learn more clearly that our Heavenly Father has taught this precious doctrine from the very beginning. Allow me to cite at least two accounts from the scriptures to illustrate this.

You might remember God’s instructions to Moses as recorded in the Pearl of Great Price.

We read that “God spake unto Moses, saying: Behold, I am the Lord God Almighty, and End-

urmă nu înțeleg ceea ce el numea „taina Sfintei Treimi”. La ce se referea? Ei bine, avea legătură cu înțelegerea noastră privind natura lui Dumnezeu. Noi credem că Dumnezeu Tatăl „este un om care a fost exaltat” cu „un trup [glorificat] din carne și oase tot atât de tangibil ca și cel al omului; [și] Fiul, de asemenea”. Astfel, de fiecare dată când vorbim despre natura lui Dumnezeu, într-un fel vorbim, cumva, de asemenea, despre natura noastră.

Și, acest lucru este adevărat nu numai pentru că noi, toți, am fost făcuți „după chipul [Său], după asemănarea [Sa]”, ci și pentru că, așa cum a consemnat psalmistul, Dumnezeu a spus: „Sunteți dumnezei, toți sunteți fii ai Celui Preaînalt”. Pentru noi, acesta este un principiu doctrinar prețios care a fost recuperat acum, odată cu începutul restaurării. Pe scurt, nu este nimic mai mult sau mai puțin decât ceea ce misionarii noștri propovăduiesc ca prima lecție, primul paragraf, primul rând: „Dumnezeu este Tatăl nostru Ceresc iar noi suntem copiii Săi”.

Acum, ați putea spune: „Dar mulți oameni cred că suntem copii ai lui Dumnezeu”. Da, este adevărat, dar înțelegerea lor poate fi puțin diferită de implicația semnificației profunde a acestui fapt, pe care o afirmăm noi. Pentru sfinții din zilele din urmă, această învățătură nu este metaforică. Ci credem cu adevărat că noi, toți, suntem literalmente copiii lui Dumnezeu. El este „[Tatăl spiritelor noastre]” și, datorită acestui lucru, noi avem potențialul de a deveni ca El, ceea ce pare de neconceput pentru unii.

Au trecut peste 200 de ani de când Prima Viziune a deschis porțile restaurării. La acea vreme, tânărul Joseph Smith a căutat îndrumare din cer pentru a ști cărei biserică să se alăture. Prin revelația pe care a primit-o în acea ziși prin revelațiile ulterioare care i-au fost date, profetul Joseph a dobândit cunoaștere despre natura lui Dumnezeu și despre relația noastră cu El, în calitate de copii ai Săi.

Datorită acestui lucru, învățăm mai clar că Tatăl nostru Ceresc a propovăduit acest principiu doctrinar prețios încă de la început. Permiteți-mi să menționez cel puțin două relatări din scripturi pentru a ilustra acest lucru.

Poate vă amintiți instrucțiunile date de Dumnezeu lui Moise, așa cum sunt consemnate în Perla de mare preț.

Citim că „Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, spunând: Iată, Eu sunt Domnul, Dumnezeuul

less is my name.” In other words, Moses, I want you to know who I am. Then He added, “And, behold, thou art my son.” Later he said, “And I have a work for thee, Moses, my son; and thou art in the similitude of mine Only Begotten.” And then finally, He ended with, “And now, behold, this one thing I show unto thee, Moses, my son.”

It appears that God was determined to teach Moses at least one lesson: “You are my child,” which He repeated at least three times. He could not even mention the name of Moses without immediately adding that he was His son.

However, after Moses was left alone, he felt weak because he was no longer in the presence of God. That is when Satan came to tempt him. Can you see a pattern here? The first thing he said was, “Moses, son of man, worship me.”

In this context, Satan’s request to worship him may have been only a distraction. A significant temptation for Moses in that moment of weakness was to become confused and believe that he was only a “son of man,” rather than a child of God.

“And it came to pass that Moses looked upon Satan and said: Who art thou? For behold, I am a son of God, in the similitude of his Only Begotten.” Fortunately, Moses was not confused and did not allow himself to become distracted. He had learned the lesson of who he really was.

The next account is found in Matthew 4. Scholars have entitled this “the three temptations of Jesus,” as if the Lord was tempted only three times, which of course is not the case.

Hundreds of gallons of ink have been used to explain the meaning and content of these temptations. As we know, the chapter begins by explaining that Jesus had gone into the desert, “and when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward an hungred.”

Satan’s first temptation apparently had only to do with satisfying the Lord’s physical needs. “Command that these stones be made bread,” he challenged the Savior.

A second enticement may have had to do with tempting God: “Cast thyself down: for it is written, He shall give his angels charge concerning thee.”

Finally, Satan’s third temptation referred to the aspirations and glory of the world. After Jesus had been shown “all the kingdoms of the world,

Atotputernic și Fără de Sfârșit este numele Meu”. Cu alte cuvinte, Moise, vreau să știi cine sunt Eu. Apoi, El a adăugat: „Și, iată, tu ești fiul Meu”. Ulterior, El a spus: „Eu am o lucrare pentru tine, Moise, fiul Meuși tu ești asemănător Singurului Meu Născut”. Și, apoi, în cele din urmă, El a încheiat spunând: „Și acum, iată, îți arăt un lucru ție, Moise, fiul Meu”.

Se pare că Dumnezeu era hotărât să-l învețe pe Moise cel puțin o lecție: „Ești copilul Meu”, lucru pe care l-a repetat de cel puțin trei ori. El nici măcar nu a putut menționa numele lui Moise fără să adauge imediat că este fiul Său.

Totuși, după ce Moise a fost lăsat singur, el s-a simțit slab, deoarece nu mai era în prezența lui Dumnezeu. Atunci a venit Satana să îl ispitească. Dumneavoastră puteți vedea un tipar aici? Primul lucru pe care l-a spus a fost: „Moise, fiul omului, preaslăvește-mă pe mine”.

În acest context, este posibil ca cererea lui Satana de a-l preaslăvi să fi fost doar o distragere a atenției. O ispită importantă pentru Moise în acel moment de slăbiciune a fost aceea de a deveni confuz și de a crede că era doar un „[fiu al] omului”, nu un copil al lui Dumnezeu.

„Și s-a întâmplat că Moise s-a uitat la Satana și a spus: Cine ești tu? Pentru că, iată, eu sunt un fiu al lui Dumnezeu, asemănător cu Singurul Său Fiu Născut.” Din fericire, Moise nu era confuz și nu s-a lăsat distras. Învățase lecția despre cine era cu adevărat.

Următoarea relatare se găsește în Matei 4. Erudiții au intitulat-o „cele trei ispitiri ale lui Isus” de parcă Domnul ar fi fost ispitit doar de trei ori, ceea ce, desigur, nu este cazul.

Sute de litri de cerneală au fost folosiți pentru a explica înțelesul și conținutul acestor ispite. După cum știm, capitolul începe prin a explica faptul că Isus S-a dus în pustiu: „Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit”.

Prima ispită a lui Satana a avut aparent de-a face doar cu împlinirea nevoilor fizice ale Domnului. „Poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini”, L-a provocat el pe Salvator.

Este posibil ca o a doua ispită să fi avut de-a face cu ispitirea lui Dumnezeu: „Aruncă-te jos, căci este scris: «El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra ta»”.

În cele din urmă, a treia ispită a lui Satana a avut legătură cu aspirațiile și slava lumii. După ce i-a arătat lui Isus „toate împărățiile lumii...

... [Satan] saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me.”

In truth, Satan’s ultimate temptation may have had less to do with those three specific provocations and more to do with tempting Jesus Christ to question His divine nature. At least twice, the enticement was preceded by the challenging accusation from Satan: “If thou be the Son of God”—if you really believe it, then do this or that.

Please notice what had happened immediately before Jesus went into the desert to fast and pray: we find the account of Christ’s baptism. And when He had come out of the water, there came “a voice from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well pleased.”

Do we see the connection? Can we recognize a pattern here?

It is no wonder that every time we are taught about our divine nature and destiny, the adversary of all righteousness tempts us to call them into question.

How different our decisions would be if we really knew who we really are.

We live in a challenging world, a world of increasing commotion, where honorable people strive to at least emphasize our human dignity, while we belong to a church and embrace a gospel that lift our vision and invite us into the divine.

Jesus’s commandment to be “perfect, even as [our] Father which is in heaven is perfect” is a clear reflection of His high expectations and our eternal possibilities. Now, none of this will happen overnight. In the words of President Jeffrey R. Holland, it will happen “eventually.” But the promise is that if we “come unto Christ,” we will “be perfected in him.” That requires a lot of work—not just any work, but a divine work. His work!

Now, the good news is that it is precisely our Father in Heaven who has said, “For behold, this is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

President Russell M. Nelson’s invitation to “think celestial” implies a wonderful reminder of our divine nature, origin, and potential destination. We can obtain the celestial only through Jesus Christ’s atoning sacrifice.

Perhaps that is why Satan enticed Jesus with

[Satana I-a spus:] Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie”.

De fapt, este posibil ca ispita supremă a lui Satana să fi avut mai puțin de-a face cu acele trei provocări anume și mai mult cu ispitirea lui Isus Hristos de a pune la îndoială natura Sa divină. Cel puțin de două ori, ispitirea a fost precedată de abordarea sfidătoare din partea lui Satana: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu” – dacă într-adevăr crezi asta, atunci fă asta sau aia.

Vă rog să observați ce s-a întâmplat chiar înainte ca Isus să Se ducă în pustiu pentru a posti și a Se ruga: găsim relatarea despre botezul lui Hristos. Și când El a ieșit din apă, s-a auzit „un glas [din cer] care zicea: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea”.

Vedem legătura? Putem recunoaște un tipar aici?

Nu este de mirare că, de fiecare dată când suntem învățați despre natura și destinul nostru divine, dușmanul întregii neprihăniri ne ispitește să le punem la îndoială.

Cât de diferite ar fi hotărârile noastre dacă într-adevăr am ști cine suntem cu adevărat.

Trăim într-o lume plină de încercări, o lume din ce în ce mai tulburată, în care oamenii onorabili se străduiesc să sublinieze cel puțin demnitatea noastră umană, în timp ce noi facem parte dintr-o biserică și acceptăm o Evanghelie care ne înalță viziunea și ne invită la divin.

Porunca lui Isus de a fi „desăvârșiți, după cum și Tatăl [nostru] cel Ceresc este desăvârșit” reflectă clar așteptările Sale înalte și posibilitățile noastre eterne. Acum, nimic din toate acestea nu se va întâmpla peste noapte. În cuvintele președintelui Jeffrey R. Holland, acestea se vor întâmpla „în cele din urmă”. Dar promisiunea este că, dacă „[venim] la Hristos”, vom fi „[desăvârșiți în] El”. Aceasta necesită multă muncă – nu o muncă oarecare, ci o muncă divină. Munca Sa!

Acum, vestea bună este că tocmai Tatăl nostru din Cer a spus: „Pentru că, iată, aceasta este lucrarea Mea: slava mea – să realizez nemurirea și viața veșnică a omului”.

Invitația președintelui Nelson de a „gândi din perspectivă celestială” implică un memento minunat privind natura noastră, originea noastră și potențiala noastră destinație divine. Putem dobândi ceea ce este celestial numai prin sacrificiul ispășitor al lui Isus Hristos.

Poate că acesta este motivul pentru care

the very same temptation from the beginning to the end of His earthly ministry. Matthew recorded that while Jesus hung on the cross, those “that passed by reviled him, ... saying, ... If thou be the Son of God, come down from the cross.” Glory be to God that He did not hearken but instead provided the way for us to receive all celestial blessings.

Let us always remember, there was a great price paid for our happiness.

I testify as with the Apostle Paul that “the Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are children of God: and if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.” In the name of Jesus Christ, amen.

Satana L-a ispitit pe Isus cu aceeași ispită de la începutul până la sfârșitul slujirii Sale pe pământ. Matei a consemnat că, în timp ce Isus era pe cruce, „trecătorii își băteau joc de El... și ziceau... «- Dacă ești Tu Fiul lui Dumnezeu, pogoară-Te de pe cruce»”. Slavă lui Dumnezeu că El nu a dat ascultare, ci, în schimb, ne-a asigurat calea de a primi toate binecuvântările celestiale.

Să ne amintim întotdeauna că s-a plătit un preț mare pentru fericirea noastră!

Depun mărturie, asemenea apostolului Pavel, că „însuși Duhul adevărește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El”. În numele lui Isus Hristos, amin.